

EUROPEAN REFORMS BULLETIN 2020 No 2

European Reforms Bulletin

2020

scientific peer-reviewed journal

No. 2

Founded and edited by Centre for European Reforms Studies, a.s.b.l. Grand Duchy of Luxembourg (Registre de commerce et des sociétés, Luxembourg, F 10.340, siège social: L-1541 Luxembourg, 36, boulevard de la Fraternité).

Tel.: +352661261668

e-mail: bulletin@email.lu

http://cers.eu.pn/bulletin.html

Editorial board: Yeskov S. (D.Sc., Assoc. Prof., Luxembourg, editor-in-chief), Zaiets O. (PhD, Assoc. Prof., Luxembourg, deputy editor), Dymarskii Ia. (D.Sc., Prof., Russian Federation), Kaluzhnyi R. (D.Sc., Prof., Ukraine), Karchevskiy N. (D.Sc., Prof., Ukraine), Korystin O. (D.Sc., Prof., Ukraine), Kretova A. (PhD, Russian Federation), Nedodaieva N. (D.Sc., Prof., Israel), Rozovskiy B. (D.Sc., Prof., Ukraine), Zablodska I. (D.Sc., Prof., Ukraine).

European Reforms Bulletin is an international, multilingual (English, Ukrainian, Russian), scholarly, peer-reviewed journal, which aims to publish the highest quality research material, both practical and theoretical, and appeal to a wide audience. It is an official bulletin of the Centre for European Reforms Studies and is published 4 times a year (quarterly). It includes articles related to legal and economic issues of reforms in European Union and Europe-oriented countries, including efficiency and experience of these reforms, comparative studies on all disciplines of law, cross-disciplinary legal and economic studies, and also educational issues. It welcomes manuscripts from all over the world, in particular from countries which made European choice recently. It accepts articles from professional academics, researchers, experts, practitioners and PhD students.

Responsibility for the accuracy of bibliographic citations, quotations, data, facts, private names, enterprises, organizations, institutions and government bodies titles, geographical locations etc. lies entirely with authors. All the articles are published in author's edition. Authors must accept full responsibility for the factual accuracy of the data presented and should obtain any authorization necessary for publication. The editorial board and the Centre for European Reforms Studies do not always share the views and thoughts expressed in the articles.

The editorial board reserves the right to refuse any material for publication and advises that authors should retain copies of submitted manuscripts and correspondence as material cannot be returned. Final decision about acceptance or rejection rests with the editor-in-chief and editorial board. By submitting an article for publication author declares that the submitted work is original and not being considered elsewhere for publication and has not been published before.

Recommended for publication by the Centre for European Reforms Studies (protocol of the general meeting No. 04 15.05.2020)

© European Reforms Bulletin, 2020

© Authors of articles, 2020

Table of contents

Buga A.U. The Method of Crimes Related to Drug Trafficking as an Element of Forensic Characterization	2
Dmytrenko N.A. Criminological Characteristics of a Person Who Commits Crimes in the Armed Forces of Ukraine	8
Efteniy V.V. Analytical Assessment of the Operational Situation as a Prerequisite for the Formation of Operational Positions	12
Holenko N.M. Weapons Training in the Content of Professional Education of Employees of the Special Police Division	17
Hrytenko O.A., Chekmarova I.N. Incentive Measures Applicable to Persons Deprived of Liberty: Reform Tendencies in Criminal Executive Legislation	22
Huz D.O. Organisational Aspects of the Realisation of Strategies for the Integrated Development of Tourism Enterprises	28
Izbash K.S. The Concept and Essence of Public and Socially Useful Works in the System of Administrative Penalties	32
Kiselyov M.Y. Regulatory and Legal Regulation of Private Performers	37
Kharitonova M. Structural elements of the procedural status of a witness in the criminal proceedings of Ukraine	42
Kuznetsova O.V. Genesis of the Origin and Establishment of a Simplified Taxation, Accounting and Reporting System in Ukraine	47
Lutsiuk K.L. General Education and Vocational Training of Juvenile Convicts as a Means of Their Correction and Resocialization	56
Musaieva S.S. Strategic Goals, Forms for Ways of Interaction of the National Police of Ukraine With the Bodies of State Power and Local Self-government in Ensuring Public Safety and Order	60
Pereverziev D.M. Activities of the Public Administration in the Field of Administrative and Legal Protection of the Rights of Children With Disabilities Regarding the Creation of a Barrier Free	64
Savelieva I.V. Some Organizational and Regulatory Aspects of Appointment and Conduct of Complex Sono-Linguistic Examination	69
Shkuta O.O. Crimes in the Military Sphere: Reasons and Conditions	74
Terno A.M. Comparative Legal Analysis of Criminal Liability for Non-Execution of Court Decisions in Foreign Countries	78
Teteriatnyk H.K. Legal Adjusting of Proceeding in the Lost Materials of Criminal Case in Conditions of Emergency Legal Regime	83
Voronyatnikov A. Problems of Determining Measures of Public Administration in the Sphere of Sanitary and Epidemic Well-Being of the Population	88
Yatskevych R.V. Forensic Classification of Criminal leaders	93
Yurchenko P.U. Forensic Classification of Crimes Related to Violation of the Procedure for International Transfers of Goods Subject to State Export Control	98

LEGAL ADJUSTING OF PROCEEDING IN THE LOST MATERIALS OF CRIMINAL CASE IN CONDITIONS OF EMERGENCY LEGAL REGIME

Hanna K. Teteriatnyk

Odesa State University of Internal Affairs, Odesa, Ukraine

e-mail: roksolanna@ukr.net

Abstract. The article considers topical issues of restoration of lost materials of criminal proceedings, which remained in the temporarily occupied territories of Ukraine. Modern scientific approaches to solving the problem, judicial practice are analyzed. The need for a comprehensive approach to changing Section VII of the Code of Criminal Procedure of Ukraine: clarification of the purposes, grounds, procedure for restoring the materials of lost criminal proceedings, taking into account the peculiarities of the criminal process in the emergency legal regime in the temporarily occupied territories.

Keywords: materials of criminal case, proceeding in the lost materials, emergency legal regimes, temporarily occupied territories, access to justice.

Постановка проблеми. Тимчасова окупація окремих територій Донецької та Луганської областей, Автономної Республіки Крим та проблеми, які виникають у зв'язку із здійсненням кримінального провадження в умовах такого правового режиму, змушує замислитися над розробкою концепції кримінального провадження в умовах надзвичайних правових режимів. Одним із важливих питань, які мають бути ґрунтовно досліджені та вирішені є визначення порядку відновлення втрачених матеріалів кримінального провадження, які залишилися на тимчасово окупованих територіях.

У розділі VII КПК України передбачено порядок відновлення втрачених матеріалів кримінального провадження. Відповідно до ст. 524 КПК України відновленню підлягають матеріали тільки тих кримінальних проваджень, які завершилися винесенням вироку суду. Процесуальне законодавство не вирішує питань щодо проваджень, матеріали яких втрачені на стадії досудового розслідування. Крім іншого, окремі норми розділу VII КПК України також є дискусійними.

Усе зазначене негативно впливає на забезпечення доступу до правосуддя відповідно до ст. 6 Конвенції прав та основоположних свобод не тільки підозрюваних та обвинувачених, а й потерпілих [1]. Згідно з п. 4 Декларації основних принципів правосуддя для жертв від злочинів і зловживання владою вони мають право на доступ до механізмів правосуддя і найшвидшу компенсацію за заподіяну їм шкоду згідно з національним законодавством [2]. Відповідно до ч. 1 ст. 21 КПК України кожному гарантується право на справедливий розгляд та вирішення справи в розумні строки незалежним і неупередженим судом, створеним на підставі закону. Зрозуміло, що наявність нормативних прогалин у вирішенні зазначеного питання унеможливує і виконання завдань кримінального провадження, визначених у ст. 2 КПК України. Зокрема, як справедливо наголошується правниками: «...за відсутності повних матеріалів проваджень судам доводиться або виправдовувати обвинувачених, або скасовувати обвинувальні вирoki» [3, с. 126]. Показовим є наступний приклад: «Апеляційний суд Донецької області в ухвалі від 19 жовтня 2016 року в справі № 267/6365/13-к скасував вирок суду першої інстанції і скерував справу на новий розгляд, попри відновлення деяких матеріалів втраченого кримінального провадження: «Оскільки матеріали провадження у зв'язку з проведенням АТО на території Донецької області були втрачені, в.о. прокурора Гірницького району м. Макіївки Донецької області 26.10.2015 року звернувся до Краматорського міського суду про відновлення втраченого кримінального провадження. Ухвалою Краматорського міського суду Донецької області від 01 лютого 2016 року, відновлені матеріали втраченого кримінального провадження [...] за обвинуваченням ОСОБА_2 та ОСОБА_3 за ч. 1 ст. 213 КК України на підставі наданих процесуальних документів: витягу з ЄРДР, ухвали про проведення обшуку, повідомлення про підозру ОСОБА_2, обвинувального акту, вироку суду та ухвали апеляційного суду. [...] в поновленому кримінальному провадженні відсутні письмові докази, на які суд посилався у вирок, технічні записи, журнали судових засідань, матеріали слідчих дій, тобто апеляційному суду не надано ні жодного письмового чи іншого доказу, доказу, на підставі чого він міг би прийти до висновку про винуватість або невинуватість обвинувачених [...]. Матеріалів та документів, які є в матеріалах відновленого кримінального провадження, не достатньо для ухвалення остаточного рішення апеляційним судом, оскільки неможливо перевірити доводи обвинувачених та їх захисника. Неможливо перевірити докази, на які вони посилаються без їх дослідження, оскільки це не буде відповідати вимогам ст. 23 КПК України про безпосередність дослідження доказів в суді» [3, с. 127 – 128]. Зазначений приклад є одним із багатьох, які дозволяють

говорити про те, що відсутність ефективної процедури відновлення втрачених матеріалів кримінального провадження, у зв'язку із тимчасовою окупацією окремих територій України, створює перепони для притягнення до відповідальності винуватих осіб, кримінальні провадження щодо яких втрачені, забезпечення прав різного кола суб'єктів кримінального провадження та ін.

Актуальною є й низка інших питань, пов'язаних з відновленням матеріалів кримінального провадження.

Питанням відновлення матеріалів провадження присвячені роботи О. Захарової, Д. А. Козачука, В. Ю. Кузьмінової, А. Маланюка, В. В. Навроцької, Є. А. Ткаченка та ін. Слід виокремити роботу О. В. Лазукової, яка у своєму дисертаційному дослідженні запропонувала теоретичну модель відновлення матеріалів кримінальних проваджень.

Метою статті є аналіз окремих питань відновлення втрачених матеріалів кримінального провадження та обґрунтування пропозицій щодо їх вирішення.

Виклад основних положень. Відновлення втрачених матеріалів кримінального провадження, як будь-який правозастосовний процес направлений на досягнення певної мети, розпочинається за наявності відповідних підстав, здійснюється у встановленому законом порядку уповноваженими на те суб'єктами. В. Ю. Кузьмінова у дисертаційному дослідженні (2002 року) пропонувала розуміти під процесуальною реконструкцією втраченої кримінальної справи «...здійснювану у встановленому законом порядку діяльність компетентної посадової особи, спрямовану на відновлення документів, що відображають хід, зміст і результати розслідування конкретного злочину і які складають у своїй єдності специфічне документальне утворення під назвою «кримінальна справа» [4, с. 57]. Авторка справедливо зазначає, що: «Метою відновлення втраченої кримінальної справи є одержання в остаточному підсумку конкретної кримінальної справи, як специфічного документального утворення, для забезпечення успішного вирішення загальних задач, поставлених перед кримінальним процесом» [4, с. 64]. На нашу думку, таке визначення мети відновлення втрачених матеріалів кримінального провадження є логічним, адже завдання кримінального провадження, визначені у ст. 2 КПК України є універсальними для будь-яких категорій проваджень та випадків, а втрата матеріалів кримінального провадження означає неможливість реалізації цих завдань.

У ч. 1 ст. 527 КПК України зазначається, що у заяві про відновлення матеріалів, яку може подати учасник судового провадження, крім іншого, має бути визначено, для якої мети необхідне їх поновлення. А. Маланюк, досліджуючи зазначений інститут відзначає, що завданням такого провадження є виявлення факту втрати матеріалів та забезпечення повноти і точності встановлення відомостей про обставини, що були зафіксовані у процесуальних документах втраченого кримінального провадження, і звернення до суду з проханням відновити втрачені матеріали відповідний означає фактичне прохання про усунення перешкод для реалізації його прав та законних інтересів у цьому провадженні [5, с. 236]. Подібне розуміння мети та завдання інституту відновлення кримінальних проваджень формулює А. Романюк: захист процесуальних прав суб'єктів кримінального провадження, здійснення яких ускладнюється або унеможлиблюється внаслідок відсутності певних матеріалів кримінального провадження [6, с. 439]. Із тлумачення ч. 2 ст. 528 КПК України стає зрозумілим, що на думку законодавця мета такого звернення повинна бути пов'язана із захистом прав та інтересів учасника. У випадках, коли мета не зазначається в заяві, суд залишає заяву без руху (ч. 1 ст. 528 КПК України), а якщо мета звернення не пов'язана із захистом прав та інтересів учасника, суд відмовляє у відкритті провадження або залишає заяву без розгляду (ч. 2 ст. 528 КПК України).

Як приклад, можна привести наступне рішення Єнакіївського міського суду Донецької області: «До суду з заявою про відновлення втрачених матеріалів звернувся прокурор, вказуючи, що підсудний ОСОБА_1, з 08.09.2013 року перебуває під вартою у Артемівському СІЗО № 6 та до теперішнього часу рахується за Єнакіївським міським судом. У заяві зазначалося, що судовий розгляд по кримінальному провадженню стосовно підсудного тривалий час не здійснюється через захоплення приміщення суду незаконними військовими формуваннями так званої ДНР. Прокурор просить відновити судові провадження у кримінальному провадженні за обвинуваченням ОСОБА_1 на підставі наявних у прокуратурі м. Єнакієвого копій документів та прийняти по ньому рішення у відповідності до вимог Кримінального процесуального кодексу України. Судом було постановлено ухвалу про залишення заяви без руху, а однією з підстав прийняття такого рішення визначено те, що «...в заяві про відновлення судового провадження не зазначена мета відновлення втрачених матеріалів кримінального провадження та у заяві не зазначено, про відновлення яких саме матеріалів просить заявник» [7].

Очевидно, що поза увагою законодавця при формулюванні зазначених норм залишилося питання забезпечення публічних інтересів, які у суді представляє прокурор. Використання словосполучення «його права та інтереси», на наше переконання, вказує на наявність мети суб'єкта звернення в частині особистих, приватних інтересів. Натомість прокурор у кримінальному провадженні має повноваження, а представляє він публічні інтереси. В. В. Навроцька, аналізуючи це питання, надає аргументи на користь безсумнівного

визнання прокурора суб'єктом звернення: положення п. 2 ст. 2 Закону України «Про прокуратуру», де однією із функцій прокуратури визначено представництво інтересів громадян або держави в суді, положення п. 12 ч. 2 ст. 36 та ч. 3 ст. 128 КПК, той факт, що, прокурор як суб'єкт права на оскарження рішень суду повноцінно може реалізувати таке право тільки тоді, коли він матиме доступ не лише до самого рішення, а й до матеріалів, на яких це рішення ґрунтувалося [8, с. 226 – 227].

Іще одним проблемним питанням є вимога законодавця про те, що у заяві має бути визначено, про відновлення яких саме матеріалів просить заявник, а також відомості, необхідні для їх відновлення. Враховуючи, що у нашому дослідженні розглядається питання про відновлення матеріалів, які були втрачені внаслідок тимчасової окупації, часто відсутня будь-яка можливість отримати інформацію про такі матеріали кримінальних проваджень. Тож наявність подібної вимоги унеможливує роботу зазначеного інституту. Таким чином, ст. ст. 527, 528 КПК України мають бути змінені в частині підстав, суб'єктів подання та форми заяви про відновлення втрачених матеріалів кримінального провадження.

У ст. 524 КПК України законодавець необґрунтовано нівелює гарантії забезпечення прав учасників окремих категорій проваджень, визначаючи можливість з відновлення лише матеріалів кримінального провадження, яке завершилося ухваленням вироку суду. У погляди більшості вчених, які досліджували зазначене питання, збігаються у тому, що предмет відновлення втрачених матеріалів кримінального провадження не може обмежуватися лише провадженнями, які завершені винесенням вироку [5, с. 238; 6, с. 440 – 441; 8, с. 225 – 226, 9, с. 120 – 121]. Як справедливо зазначає О. В. Лазукова, обґрунтовуючи власну теоретичну модель відновлення матеріалів кримінального провадження: «...законодавцем необхідно передбачити правило, що у разі виявлення факту втрати, знищення або істотного пошкодження матеріалів кримінального провадження зазначені матеріали підлягають відновленню на будь-якій стадії кримінального провадження. При цьому відновлення матеріалів на стадії досудового розслідування та у суді першої інстанції, коли не було прийнято підсумкове рішення, підлягають обов'язковому відновленню в силу публічного характеру кримінальної процесуальної діяльності» [10, с. 178]. Ми згодні з авторкою, адже забезпечення конституційних прав і законних інтересів учасників кримінального провадження є однаково важливим на усіх стадіях та етапах кримінального провадження. Слід відзначити саму концепцію відновлення матеріалів кримінального провадження ключові аспекти, на яких зупиняється О. В. Лазукова у пропонованій моделі: визначення приводів та підстав початку діяльності з відновлення матеріалів кримінального провадження; процесуальний порядок та гарантії забезпечення прав учасників, інтересів яких стосується відновлюване провадження; визначення кола та повноважень суб'єктів, уповноважених на відновлення матеріалів кримінального провадження; обрахування строків відновлення кримінальних проваджень; алгоритм дій слідчого по відновленим матеріалам кримінального провадження; використання сучасних технологій електронного документообігу (зокрема, e-case management) та ін. [10, с. 178 – 185].

Слід зазначити, що питання ефективної процедури відновлення матеріалів кримінального провадження як гарантії забезпечення права учасників кримінального провадження на справедливий суд було предметом розгляду ЄСПЛ у справі «Хлебик проти України» (Заява N 2945/16) від 25 липня 2017 року [11]. Відповідно до обставин справи, заявник, громадянин України О.І. Хлебик, звернувся до ЄСПЛ із заявою про порушення Україною ст.ст. 5, 6, Конвенції, а також статті 2 Протоколу № 7 до Конвенції у зв'язку з незабезпеченням розгляду апеляційної скарги на рішення суду щодо нього. Заявника було засуджено вироком Алчевського суду Луганської області до позбавлення волі, а також прийнято рішення про конфіскацію майна Заявника. Згідно рішення суду, Заявник повинен був перебувати під арештом до апеляційного перегляду справи. Рішення суду було оскаржено до Апеляційного суду Луганської області.

У 2014 р. на сході України було розпочато проведення антитерористичної операції. Луганськ, де повинен був здійснюватися перегляд рішення у справі Заявника, став непідконтрольною Україні територією. Заявника було переведено до СІЗО на підконтрольній Україні території; апеляційний суд не зміг розглянути справу з огляду на його відсутність, провести засідання в режимі відеоконференції також не вдалося. Згодом апеляційний суд переїхав на підконтрольну Україні територію, проте матеріали справи залишилися в Луганську [12]. Попри звернення Хлебика О.І. до суду з заявою про відновлення матеріалів кримінального провадження, йому було відмовлено, у зв'язку з недостатністю наявних документів для відновлення справи. Попри те, що скаргу за статтею 5 Конвенції ЄСПЛ визнав необґрунтованою, оскільки Заявник був ув'язнений за рішенням компетентного органу на строк, що не перевищував встановлений законодавством, а порушення прав Заявника доведено не було, вказане рішення містить пропозиції самого заявника щодо можливих методів вирішення питання про відновлення матеріалів кримінального провадження, яке знаходиться на непідконтрольній Україні території: 1) вимагати допомоги з боку Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини в отриманні матеріалів справи з території, що не є підконтрольною Уряду; 2) провести нове розслідування та судовий розгляд; 3) переглянути рішення суду, спираючись на наявні матеріали. ЄСПЛ були проаналізовані запропоновані Заявником методи вирішення

питання щодо відновлення матеріалів кримінального провадження та обґрунтовано, що «...з огляду на викладене вище та враховуючи перешкоди для досягнення цілей, з якими органам української влади довелося стикнутись, Суд не визнає факт порушення статті 6 Конвенції за обставин, що склалися у цій справі» [11]. Однак, попри таке рішення ЄСПЛ, на нашу думку, запропоновані Заявником можливі методи вирішення питання про відновлення матеріалів кримінального провадження можуть стати теоретичним підґрунтям при розробці пропозицій із удосконалення кримінального процесуального законодавства щодо інституту відновлення втрачених матеріалів кримінального провадження.

Висновки. Проаналізувавши викладене, ми дійшли висновку, що нормами Розділу VII КПК України не достатньо ефективно врегульовані питання відновлення втрачених матеріалів кримінального провадження. Особливо це стосується випадків, коли такі матеріали знаходяться на тимчасово окупованих територіях та доступ до них унеможливлений.

Потребують уточнення мета та підстави здійснення процедури відновлення матеріалів втраченого кримінального провадження, відмова від вимог щодо наведення переліку документів, які потребують відновлення, врахування практики ЄСПЛ та закордонного досвіду в частині вирішення питань щодо відновлення матеріалів кримінального провадження.

Перспективними вбачаються подальші наукові розвідки з питань забезпечення процесу доказування за відновленими матеріалами втраченого кримінального провадження, розробка цілісного механізму відновлення втрачених матеріалів кримінального провадження.

Reference:

1. Konventsia pro zakhyt prav lyudyny i osnovopolozhnykh svobod [Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms]: vid 04.11.1950. URL: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_004. (In Ukrainian).
2. Deklaratsiya osnovnykh pryntsypiv pravosuddya dlya zhertv vid zlochyniv i zlovzhyvannya vladoyu [Declaration of Basic Principles of Justice for Victims of Crime and Abuse of Power] : rezolyutsiya Heneral'noyi Asambleyi OON 40/34 vid 29 lystopada 1985 roku [UN General Assembly Resolution 40/34 of 29 November 1985]. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/995_114. (In Ukrainian).
3. Pravosuddya na skhodi Ukrayiny v umovakh zbroynoyi ahresiyi Rosiys'koyi Federatsiyi: Zvit za rezul'tatamy doslidzhennya spromozhnosti sudovoyi systemy zabezpechuvaty pravosuddya v umovakh zbroynoho konfliktu na skhodi Ukrayiny 2016 – 2017. [Justice in eastern Ukraine in the context of armed aggression of the Russian Federation: Report on the results of the study of the ability of the judicial system to provide justice in the context of armed conflict in eastern Ukraine 2016 - 2017] K., 2018. 172 p. (In Ukrainian).
4. Kuz'minova V. YU. Pravovi ta naukovi osnovy vidnovlennya (rekonstruktsiyi) vtrachenykh kryminal'nykh sprav [Legal and scientific bases of restoration (reconstruction) of lost criminal cases] : dys... kand. yuryd. nauk [Candidate's thesis]: 12.00.09 / Nats. un-t vnutr. sprav. Kharkiv, 2001. 226 p. (In Ukrainian).
5. Malanyuk A. Zahal'ni umovy zdiysnennya vidnovlennya provadzhennya z vidnovlennya vtrachenykh materialiv u kryminal'nomu sudochynstvi Ukrayiny [General conditions for the resumption of proceedings for the recovery of lost materials in the criminal proceedings of Ukraine]. Visnyk L'vivskoho universytetu. Seriya yurydychna. [Bulletin of Lviv University. The series is legal]. 2017. Vypusk 64. P. 235–244. (In Ukrainian).
6. Romanyuk A. Problemni pytannya pravovoho rehulyuvannya vidnovlennya vtrachenykh materialiv kryminal'noho provadzhennya v Ukrayini [Problematic issues of legal regulation of the restoration of lost materials of criminal proceedings in Ukraine]. Naukovi pratsi Natsional'noho universytetu «Odes'ka yurydychna akademiya» [Scientific works of the National University "Odessa Law Academy"]. 2012. T. 11. P. 438–446. (In Ukrainian).
7. Ukhvala suddi Artemivs'koho mis'krayonnogo sudu Donets'koyi oblasti [The decision of the judge of the Artemivsk city district court of Donetsk region] vid 02.06.2016 r. sudova sprava [court case] № 219/4236/15-k. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/44542110>. (In Ukrainian).
8. Navrots'ka V. V. Problemni pytannya pravovoho rehulyuvannya vidnovlennya vtrachenykh materialiv kryminal'noho provadzhennya [Problematic issues of legal regulation of the restoration of lost materials of criminal proceedings]. Naukovyy Visnyk L'vivskoho derzhavnogo universytetu vnutrishnikh sprav [Scientific Bulletin of Lviv State University of Internal Affairs]. 2018. №3. P. 221 – 231. (In Ukrainian).
9. Mykolenko O. M. Pravove zabezpechennya instytutu vidnovlennya vtrachenykh materialiv kryminal'noho vprovadzhennya [Legal support of the institute of restoration of lost materials of criminal implementation]. Materialy 69-yi naukoyoi konferentsiyi profesor'ko-vykladats'koho skladu ekonomiko-pravovoho fakul'tetu Odes'koho nats. Universytetu im. I. I. Mechnykova [Proceedings of the 69th scientific conference of the teaching staff of the Faculty of Economics and Law of Odessa National University], 26–28 lystopada 2014 roku m. Odesa / vidp. red.: I. S. Kanzafarova, A. O. Nihreyeva. ONU im. I. I. Mechnykova, EPF. Odesa: Astroprint, 2014. P. 121–123. URL: <http://dspace.onu.edu.ua:8080/handle/123456789/7327>. (In Ukrainian).
10. Lazukova O. V. Osoblyvyi rezhym dosudovoho rozsliduvannya v umovakh voyennoho, nadzvychaynoho stanu abo u rayoni provedennya antyterorystychnoyi operatsiyi [Special regime of pre-trial

investigation within the conditions of martial law, emergency or in the area of anti-terrorist operation] : dys. ... kand. yuryd. nauk [Candidate's thesis]: 12.00.09. Natsional'nyy yurydychnyy universytet imeni Yaroslava Mudroho. Kharkiv, 2018. 276 p. (In Ukrainian).

11. Sprava «Khlyebik proty Ukrayiny» [Khlebig v. *Ukraine*] (Zayava № 2945/16) : rishennya Evrop. sudu z prav lyudyny [European Court of Human Rights] vid 25.07.2017. URL: <https://rm.coe.int/case-of-khlebig-v-ukraine-1-ukr-ed/1680738311>. (In Ukrainian).

12. «Khlyebik proty Ukrayiny»: Apelyatsiyu Zayavnyka ne bulo roz·hlyanuto z motyviv znakhodzhennya materialiv spravy na nepidkontrol'niy terytoriyi, prote pravo na spravedlyvy sud Ukrayinoyu porusheno ne bulo [Khlebig v. *Ukraine*: The applicant's appeal had not been examined on the ground that the case file was in an uncontrolled territory, but the right to a fair trial in Ukraine had not been violated] (st. 6 Konventsii, zayava № 2945/16, vid 25.07.2017 r.). Protokol: yurydychnyy internet-resurs [Protocol: legal Internet resource]. URL: https://protocol.ua/ua/hlebig_proti_ukraini/. (In Ukrainian).

Правовое регулирование восстановления утраченных материалов уголовного производства в условиях чрезвычайного правового режима

Тетерятник Анна, e-mail: roksolanna@ukr.net

Одесский государственный университет внутренних дел, г. Одесса, Украина

Аннотация. В статье рассматриваются актуальные вопросы восстановления утраченных материалов уголовного производства, которые остались на временно оккупированных территориях Украины. Проанализированы современные научные подходы к решению проблемы, судебная практика. Констатируется необходимость комплексного подхода к изменению Раздела VII УПК Украины: уточнение целей, оснований, процедуры восстановления материалов утраченного уголовного производства, с учетом особенностей уголовного процесса в условиях чрезвычайного правового режима на временно оккупированных территориях.

Ключевые слова: восстановление утраченных материалов, материалы уголовного производства, чрезвычайные правовые режимы, временно оккупированные территории, доступ к правосудию.